

Les cançons que han salvat l'alguerès

La Generalitat de Catalunya ha reconegut la tasca dels membres del Grup Coral Agrupació Catalana d'Itàlia, que, mitjançant cançons populars en alguerès, han ajudat a mantenir viva la llengua vernacle a la ciutat sarda.

Portada del disc de cançons algueresses que es va presentar fa poc a Barcelona.

L'acte de presentació del disc *Lo país meu. Cançons de l'Alguer. 50 anys* (Picap), una reedició i compilació de quatre senzills de cançons algueresses que commemora els cinquanta anys del primer enregistrament del Grup Coral Agrupació Catalana d'Itàlia a Barcelona, va servir de pretext per a retre un homenatge institucional als integrants del grup musical de l'illa de Sardenya.

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya va voler reconèixer el treball dut a terme pels diversos músics i cantants de la formació algueresa. No tan sols han esdevingut figures de la cançó, sinó que, lluitant contra la falta quasi absoluta de producció literària, han contribuït a salvaguardar i difondre la llengua pròpia, que sobreviu a la població des de fa set segles.

L'acte de celebració, que va tenir lloc a la Casa dels Italians, de Barcelona, fou presidit per Joan-Elies Adell, director de l'Espai Llull a l'Alguer, seu de la representació de la Generalitat de Catalunya i de l'Institut Ramon Llull a la ciutat sarda, juntament amb Lluís Puig, director del Centre de Promoció de la Cultura Popular i Tradicional Catalana de la Generalitat de Catalunya.

L'homenatge va consistir en el lliurament de diplomes que palesaven l'agraïment per l'esforç en la tasca de conservació de la varietat algueresa de la llengua catalana. Aquests documents van ser lliurats a familiars, amics o a membres del grup coral que es van desplaçar a Barcelona per a assistir a l'acte, com ara la cantant Lluçiana Sari, que durant l'homenatge

va entonar espontàniament "Lo País Meu", mentre tot el públic l'acompanyava.

'Lo país meu'. El disc aplega catorze cançons procedents dels senzills que l'associació musical enregistrà a Barcelona els anys 60 i 80: *Catalans d'Itàlia. Cançons de l'Alguer* (1962); *Canta l'Alguer*, amb la participació de Sandra Avagnina (1963); *Bella Alguer*, amb la veu de Rita Cao (1963); i *Cançons de l'Alguer*, de Lluçiana Sari (1981). Tots aquests discos foren enregistrats pel segell Edigsa, la principal plataforma per a la difusió de la Nova Cançó.

Joan-Elies Adell, director de l'Espai Llull, va mostrar-se molt satisfet per l'aparició d'aquest disc i va explicar que el projecte sorgia de la demanda d'algunes persones que volien reeditar els senzills per a millorar-ne la qualitat des del punt de vista tècnic, i compilar-los tots en un sol CD. Alhora, va titllar la col·laboració amb Picap –l'empresa que té els drets musicals de les cançons– de molt fluida i positiva.

Un dels aspectes més importants per a Adell és explicar què varen significar aquests discos per a la gent de l'Alguer i transmetre la història que hi ha darrere: els retrobaments entre els dos pobles units pel pont de mar blava. Per això va ser important que algunes personalitats algueresses –com el cantant Claudio Gabriel Sanna, la periodista Daniela Sari o l'escriptor Joan Gala– elaborassin els textos del llibret que acompanya el disc, que contextualitza aquest període històric des d'una visió algueresa, però alhora des de l'òptica catalana general, i que inclou la transcripció de les lletres de les cançons en estàndard alguerès.

"Ser alguerès és complicat". El director de l'Espai Llull a l'Alguer opina que "ser alguerès i portar fora la llengua i la cultura és molt difícil, arran de la

